

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а ле возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорушцини). Експедиція місцена в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані відлі від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

Вісти з парламентарних кругів.

(X) З початком кожної сесії виринають звичайно відповідно обставинам змагання до нових парламентарних і клубових комбінацій і організацій. Кинений всенімцями оклик до германізації Чехів, викликав гадку з'єдинення всіх славянських послів в окрему організацію, котра би мала метою здержувати розгін всенімців. І справді така вість про спільну організацію всіх славянських послів появила ся в чеських і у віденських часописах. Однак хто троха ближше знає відносини, вважає сю вість лише дивниковою новинкою без дійсної можливости. Перший Przeglad поспішив з повідомію, що Поляки не думають помагати Чехам жар загрибати і що їх інтереси скланяють їх більше до Німців, як до інших Славян. Сему не можна чудувати ся, бо Поляки ніколи не почували себе Славянами, а хоч в Прусах їх гноблять, а також в австрійській раді державній останніми роками зазнали они гіркої години від Німців, все до них линуть, бо з підмогою Німців осягнули они верховладу в Галичині, а нинішні всенімці і людові ради би вилучити Галичину від західно-австрійських країв, а тоді б вже Поляки мали необмежену власть в краю.
Перед скликанем ради державної читали ми в часописах вісти, що всі чеські послы, що стоять на становищі чеського державного права, мають утворити одноцільний клуб. Однак тепер, коли почала ся сесия, сі вісти затихли.
Були також заходи, щоби полудневі

Славяне, поділені на елавянський Центр (де творить окрему групу часть руских послів і знов иньшу двох чеських консервативних послів), на словінсько-хорватский клуб і клуб ліберальних Словінців, з'єдинили ся, а бодай вийшли з собою в близші взаємини. Тимчасом сими днями заявляє др. Ферянчич в Information, що поки-що годі думати про злуку південно-славянського клубу, позаяк Славянський Центр вимагав би від ліберальних Словінців повної капітуляції, а в такому случаю в розлад меншим лихом.
Та сама Information подала також в двох числах вість про творенє чисторуского клубу з 10 послів (і зачислила до него також о. Мандичевского, котрий доси не явив ся у Відні) з напрямом опозиційним. Крім того в другім числі вже подала до відомости вибір п. Романчука головою а николая Василька заступником голови, однак сі вісти показали ся лише о стілько правдивими, що з клубу п. Романчука вийшло предложенє, щоби руско-народний клуб з п. Барвіньским на чолі, злучений з Славянським Центром вступив до руского клубу п. Романчука. Вимагано однак, щоби Барвіньский і товариші вступили з Славянського Центра, а тим самим мусіли б зложити мандати в комісіях осягнені як-раз з підмогою Слав. Центра (між иньшим також мандат в комісії бюджетовій як-раз в тій хвилі, коли має там відбувати ся розправа над бюджетом, і в інтересі Русинів лежить, щоби було там двох руских послів, а не один). Се вимаганє стоїть також в суперечности з ухвалою виділу «Рускої Громади», котрий на засіданях 6. і 13. жовтня с. р. обгово-

рював основно становище руских послів в раді державній і поручив змагати до з'єдинення всіх руских послів в раді державній, наколи з клубу п. Романчука вийде до того почин, однак щоби не розривати звязи з полудневими Славянами, котрі доси все так успішно піддержували потреби руского народу.
Неправдива в також вість подана в «Reichswehr», мовби то Барвіньский і товариші відмовили злуки з клубом п. Романчука. Навпаки п. Барвіньский дав відповідь, що він і его товариші радо злучать ся з тамтим клубом, але треба глядіти такої форми, щоби они не потребували розривати звязи з Слав. Центром, а через те тратити мандати в комісіях, осягнені з підмогою Слав. Центра, а тим самим ставати в суперечности з ухвалою виділу «Рускої Громади» і позбувати ся впливу на хід парламентарних справ. Не сумніваємо ся, що така форма дасть ся знайти, котра може довести до злуки обидвох клубів без розриву союзу з полудневими Славянами, тим більше, що в руских справах поступають всі солідарно, як се показують найновіші події (нагле внесене в справі неправильностей при виборах п. Романчука і інтерпеляція п. Барвіньского в справі покривдженя руского язика на львівськім університеті). Рускі послы з клубу Барвіньского заходять ся також, щоби з'єдинити всіх полудневих Славян з Русинами в один союз (не пересуджуючи тому, яка би мала бути форма сего союзу), а се скріпило би обосторонно становище тих послів в раді державній.

14) **LABOREMUS**
ДРАМА В 3 АКТАХ
«*БЕРНШТЕРНЕ БЕРНСОНА*»
переклав Лев Лопатинський.
ЛЯНГ'ФРЕД
Ви хотіли мені щось оповісти.
БОРНИ
Можу зачати?
ЛЯНГ'ФРЕД
Овшім, прошу.
БОРНИ
Я хотіла би оповісти вам те, що приключило ся в мойй родині. Одна пані, одна з найшляхотнійших пань, які жили коли небудь, захорувала тяжко. Она лежала в своїм ліжку, або сиділа в кріслі. Більше не була в силі. Не могла також грати, хотій се було для неї найлюбійшим від всього, що лише може бути. Також свою доньку не могла більше мати при собі.
ЛЯНГ'ФРЕД
Чому не могла мати доньку при собі?
БОРНИ
Недуга була заразливою.

ЛЯНГ'ФРЕД
О! —
БОРНИ
Ся туга за музикою і за своєю донькою погіршила єї стан. Лікарі впали на гадку, що она повинна слухати музики. Родина мешкала на селі. Була дуже богата. Постарано ся через конфертову агентуру заангажувати яку славу фортеп'яїстку. Недуга була заразлива, тому і довго се тревало, нім хто зголосив ся. Але остаточно найшла ся одна, що відважила ся на се.
ЛЯНГ'ФРЕД
Способна?
БОРНИ
Надзвичайно! З великою славою.
ЛЯНГ'ФРЕД
Се занимає мене. Музика цілочим ліком! — І як випало?
БОРНИ
Знаменито. Она чарувала. Щось було в єї істоті і в єї грі, щось, що гіпнотизувало. Недужа віджила наново. Дістала апетит, прийшов назад сон, охота до життя змогла ся, так що лікарі почали наново надіяти ся. Говорено про се далеко і широко. Тут музика справді доказала чуда.
ЛЯНГ'ФРЕД
Що музика має цілочу силу, хто може сумнівати ся про те!

БОРНИ
Окрім недужої був ще один, що слухав в куточку — один несмілий чоловік.
ЛЯНГ'ФРЕД
Муж недужої?
БОРНИ
(притакую). Они жили самотно на селі, в своїй посілости, обоє. Він бажав так, а она згодила ся, хотій сама була жива і охоча до життя.
ЛЯНГ'ФРЕД
Він був диваком?
БОРНИ
Пасивним чоловіком. Жив в своїх думках і в природі. Також любив музику. Одушевляв ся сею грою, а особливо тим, що его жінці полишало ся. Подивляв артастку. Его вдячність не знала границь. Се она бачила і уміла вихиснувати.
ЛЯНГ'ФРЕД
Щоби его підійти?
БОРНИ
Она розуміла ся на тім, а він не мав жадного досьвіду, так що его легко було взяти.
ЛЯНГ'ФРЕД
Що ви кажете?
БОРНИ
Она не хотіла вже більше уздоровити его жін-

Богдан Барвіньський.

З'їзд

Галицького князя Данила з угорським королем

Белею IV в Прешбурзі 1250. р.

(Історично-критична аналіза).

Коли порівняти сю звістку із звісткою цитованою нами німецької літописи, то бачимо із слів одної як і другої, що Бела IV. перериває війну по причині прибуття посольства. З сего, що далше буде сказано, пізнаємо, що ці дві звістки, по всякій правдоподібності, ідентичні.

В Г.-в. літописи послі названі німецькими. Приглянувши ся ближче тим послам, побачимо, що й тут, подібно як на означення походу Белі IV. до Австрії ужив літописець слова «німецький» в значінню «австрійський».

Всіх послів по звістці Г.-в. літописи було чотирех, з тих подані імена лише двох: «Ото Гаретельникъ Шттоульскій» і «Гарихъ Порунський». Перший з них — то „Otto Hardeck von Pettau“¹⁾, другий — „Heinrich von Brunne“²⁾. Оба, як звісно, австрійські магнати. Послом був також «сольногородський єпископ», але его імени літописець не подає. Знаємо однак, архиєпископом сольногородським був в тім часі Филип з Каринтії³⁾.

Всі три отже були австрійськими магнатами⁴⁾, а се стверджує передовсім нашу думку по значінню літописного слова «німецький».

Филип, архиєпископ сольногородський, свояк короля Вячеслава⁵⁾, був головою сторонництва в Австрії, що старало ся піддати австрійські краї під власть чеського короля⁶⁾.

Отто Гардек належав рівнож до сторонників чеського короля⁷⁾.

Обох їх бачимо в хвилі овлади Відня Ото-

¹⁾ Huber: Gesch. Öst. I, стр. 526; Szaranie-wicz: Nyp.-Chr. стр. 60. Шапаревич замість «Hardeck» подає «Hardmitd».

²⁾ Szaranie-wicz: Nyp.-Chr. стр. 60.

³⁾ Huber: Gesch. Öst. I, стр. 526. Г.-в. літопис зове его лише «єпископ» (єпископ).

⁴⁾ Про четвертого посла буде мова низше.

⁵⁾ Palacky: Geschichte von Böhmen. II, I, стр. 136; Bachmann: Gesch. Böh. I, стр. 545, нот. 4.

⁶⁾ Lorenz: Deutsche Gesch. I, стр. 109.

⁷⁾ Lorenz: Österreichs Erwerbung durch Ottokar von Böhmen (Zeitschr. für die Öst. Gymn. 1857). стр. 106; Huber: Gesch. Öst. I, стр. 525.

ку. Хотіла єї усунути з дороги, хотіла сама зайняти єї місце.

ЛЯНГФРЕД

Ну, а хора?

БОРНИ

Зрозуміла всьо. Сейчас! Чутка духово натура.

ЛЯНГФРЕД

Нічо не казала?

БОРНИ

Сего я сама не вчинила б. Небавом она вже і не була в силі.

ЛЯНГФРЕД

Як се?

БОРНИ

Тамта забрала єї сили, кусень по кусеві! Своїми бажаннями, своїми очима, своєю музикою. І музику она зварила против хорої.

ЛЯНГФРЕД

(підносиє єя). Щось такого я ніколи...

БОРНИ

Недужа мала довіре до одного з лікарів, ще з давнійше. Але сей як-раз був виїхав. Коли він повернув, она вже не могла говорити. Писала — кілька стрічок — денеколи... і просила, щоб могла вмерти.

ЛЯНГФРЕД

(тихо). І умерла.

(Дальше буде).

каром 1251. р. поміж австрійськими магнатами, що творили прибічну дружину чеського князя¹⁾.

Що-до Генриха Брунне, то в виду сего, що бачимо его в посольстві разом із сторонниками чеського короля (архиєпископом Филипом та Оттоном Гардек) і знаємо, що число сторонників останнього між австрійськими панами було не звичайно велике²⁾, годі не припускати, що й він був сторонником короля Вячеслава.

Пригляньмо ся тепер звістці німецької літописи. Тут бачимо, що посольство до Белі походить від чеського короля Вячеслава. На маємо вправді поданих імен сих послів, але можемо цілком рішучо прийняти, що се були ті самі послі, яких подає нам звістка Г.-в. літописи: Филип, архиєпископ сольногородський, Оттон Гардек і Генрик Брунне. Король Вячеслав, що ще від 1249. р. укладав ріжні плани із австрійськими панами, своїми сторонниками³⁾, уважав найвідповіднійшим, ужити їх до посольства, що мало на цілі наклонити угорського короля до покінчення границь Австрії.

(Дальше буде).

Скрита обструкція.

(X) Почав ся вже другий тиждень осінньої сесії в раді державній, а послі все ще не приступили до дневного порядку, обради над бюджетом, а до того парламентарне положення заострило ся щораз більше. Нема навіть певности, чи в понеділок дійде рада державна до бюджетової розправи. Таке заострення парламентарного положення доводило останніми роками до катастроф, бо заздалегідь сему лиху не запобігло ся. Але тепер справа стоїть зовсім ясно. Посольська палата прийняла з вдоволенням програмову річ д-ра Кербера, в котрій ухвалене бюджету поставлено яко головну задачу осінньої сесії. Супротив того, що час вельми короткий до Різдва, а досвід поучує, що розправи в теперішній раді протягають ся безконечно, згодили ся всі сторонництва на скорочене поступованє, бо і так давнійше не бувало навіть розправи при першій читаню, а бюджет відсилено прямо до комісії. Однак мимо того веде ся в палаті безконечна розправа над наглими внесеннями, котрі розгорячують послів і грозять на довго загатити дневний порядок. Минає день за днем, а наколи рада державна має досягнути свою ціль, то мусить рішити ся так — або сяк!

Наколи рада державна в понеділок не приступить до бюджетової розправи, то не можна й думати про ухваленє бюджету до нового року. Наспіла отже хвиля для самого парламенту вдати ся в сю справу, щоби не став похожим на сей мляк, що меле і меле, а муки не дає. Конференція предсідателів клубів лівіци взяла почин до того і одногосно ухвалили заяву в користь позитивної роботи, а передовсім ухвалена бюджету до нового року. Резолюція ухвалена лівіцею (але всенімців при тім не було) заявляє сумніви, які насувають ся що-до полагоди завчасу наглих справ парламентарних, і заявляє охоту причинити ся всіма силами передовсім до ухвалення на час бюджету, хочби навіть з напруженими силами. Лівіця хотіла тут заманіфестувати ся яко державна партія раг excellence, бож і сторонництва правіци не є сему противні. Трудність лежить властиво між Чехами.

Чехи не є противниками позитивної роботи і они зарівно при відкритю сесії заявляли свою охоту до задачі вказаної міністром президентом. Однак скільки разів споглянуть на лавки всенімців, сеї, як др. Странський назвав, найновішої правительственої партії, а до того бачать, як їм лівіця все йде на руку, мусять тривожити ся о свою народчу справу. Сему може запобігти лівіця. Чехи певно не схотять брати на себе відповідальности за спиноване роботи, наколи будуть бачити, що всенімці стоять особняком. Наколи всенімці і в палаті будуть відокремлені, так як они і в нараді лівіци не мали участі, тоді дневний порядок не буде

¹⁾ Huber: Gesch. Öst. I, стр. 526; Lorenz: Öst. Erw. стр. 110.

²⁾ Palacky: Gesch. v. Böh. II, I, стр. 139; Huber: Gesch. Öst. I, стр. 526.

³⁾ Lorenz = Deutsche Gesch. I, стр. 86.

так загрожений, як тепер, коли всенімці можуть все числити на підпору лівіци. Тоді, коли всенімці побачать себе відокремленими, не будуть мати відваги явно виступати з обструкцією і загачувати дневного иорядку наглими внесеннями.

Ухвалена лівіцею резолюція мала би отже значінє, наколиб німецькі людвці взяли назад своє нагле внесенє що-до французских конгрегацій, і наколи лівіця не буде мішати ся до розправи над внесенєм Айзенкольба, котре тикає ся сеї також справи. Наколи лівіця думає щиро, то мусить усунути всякі сумніви і двозначне поступованє. Резолюція зазначає, що лівіця з всею рішучістю хоче піддержувати в раді державній позитивну роботу. Се значить, що треба все обминати, що може роз'ятрувати пристрасти. Отже нехай лівіця закине двозначне поступованє і поступає щиро і явно, відповідно ухваленої резолюції, нехай покаже, що се не є лише партійний маневр, щоби показати лише свою лояльність в гору, а тоді буде можлива позитивна робота.

Державна рада.

Переговори презеса міністрів др. Кербера з провідниками поодиноких клубів в справі цофненої наглих внесенєв для уможливленя бюджетової розправи, тревали аж до год. 1/22 (львівський час); відтак президент гр. Фетер отворив засіданє і на вестуві подає до відомости подяку цісаря за желаня палати з нагоди заручин архикн. Елисавети Марії.

Речинцева торгівля.

Відтак ухвалено назначити економічний комісії непереступний речинцев 14 днів до зданя справи про ухвали субкомітету в предметі знесеня біржевої речинцевої торгівлі. З черги приступлено до наглого внесеня пос. Грубого в справі

запомог з причини елементарних нещасть і ухвалено передати внесенє допомоговій комісії до справозданя найдалше за три тижні. Так само, по довшій дискусії признано наглість внесеня Ельдерша і Хока в справі

загального обезпеченя

на старість і на случай неспосібности до праці і мериторичне внесенє переказаю соціально-політичній комісії.

Президент оповіцує тепер, що палата приступає

до першої точки дневного порядку,

с. є до першого читаня бюджету на р. 1901. і 1902. та всіх дотичних цісарских розпоряджень. (Гучні оплески в палаті).

Перший промовляє пос. Фінк, нарікає на недостаток організації в рільництві і заявляє, що колиб мало стати правдою, що правительство не хоче знести речинцевої торгівлі збіжем, як се палата ухвалила одногосно минулої сесії, але лише зреформувати єї, — так всі аграрники глосували би против бюджету.

Пос. Яворський висказує радість з причини розпочатя бюджетової наради. Є се важке так з огляду на недалеке відкритє соймів, як і на парламентарне полагоджєне відношеня до другої половини монархії. Бесідник згадав відтак про розволіканє дискусії при наглих внесенях і боротьбу грубоствами, не аргументами, яка обнижає повагу дотичних членів, а заразом і цілої палати послів. Вкінци заявляє, що стремленєм польських послів буде: улекшенє до як найскоршого полагодження бюджету, а при тім охорона рільництва і піднесенє справедливости та культури.

На сїм замкнено засіданє. При кінци засіданя пос. Пешка вніє своє, перед полуднем цофненє внесенє в справі сейчасового знесеня речинцевої торгівлі. Супротив того перед слідуючим засіданєм або начнуть ся нові переговори, або бюджетова розправа знов відложить ся на пізнійше. Слідуюче засіданє ві вторник.

Новинки.

— Календар. В неділю: гр.-кат. Параскеви, Назарія; рим.-кат. Сабіня. — В понеділок: гр.-кат. Евтимія, Лукиана; рим.-кат. Симона. — Ві вторник: гр.-кат. Льонгіна сотника; рим.-кат. Нарциза.

— Запитане посла Барвіньського і товаришів до Є. Е. міністра просвіти і ісповідань:

Від більш двадцяти літ є звичай на університеті у Львові, що гр.-кат. богослови, як і рускі слухачі інших виділів виводити родоводи і виклади в індексах викладів рускою мовою. Сей ніким не оспорюваний звичай відповідає зовсім законним постановам, що п. к. університет у Львові є утрянкестичний, і сій обставині що руска мова є мовою краввою.

Тимчасом сему досі ніким неоспорюваному постанову гр.-кат. богословів опер ся декан богословського виділу проф. др. Фялек і відкинув виготовлені рускою мовою індекси, закриваючись тим, що урядовою є польська мова. Наслідком того рускі богослови досі не могли вислати ся на університеті. Поступоване декана є яскравим порушенням заповученої основними законами рівноправности рускої мови і тому підписані заплятують:

1. Що думає Є. Ексцеленція зарядити, щоб подібне лихо усунути з п. к. університету і забезпечити заповучену основними законами рівноправности рускої мови?

2. Які міри думає предприняти Є. Ексцеленція, щоб уможливити руским богословам вписи на університеті без обмеження їх народних прав?

Відень, 22. жовтня 1901.

Барвіньський, Др. Гладішовський, Пігуляк, Др. Довжанський, Др. Грубан, Василь Яворський, Романчук, Зазворка, Сокол, Бянкін, Беркс, Др. Жітвік, Погачнік, Др. Шустерніч, Прадек, Вукович, Др. Ферячич, Робіч, Др. Стоян.

— Основане руско гімназії в Станиславові вже заповнене центральним правительством. Як наша телеграма з Відня доносить, наші послы найшли нагоду виторгувати в центральнім правительстві те, що не могли здобути розумовими аргументами в польськім правительстві naszej dzielnicy.

— Злюбів. В четвергових вечірних виданнях віденських дневників, як нам пишуть з Відня, оповістила відома нам рука комунікат, що змагана до злуки всіх руских послів в радї державній розбили ся і лише др. Гладішовський і Пігуляк приступили до клубу Романчука, а Барвіньський, Довжанський і Мандичевський (сім останнім нема що оперувати, бо вго нема у Відні) остали в Слав. Центрі. Ціль такої брехливої вістки ясна. Замість з'єднання вбиває ся клин, котрого очевидно достарчила львівська москвофільська агенція. В поранних дневниках віденських в п'ятидню появило ся заперечення сеї вісти, як ми се вже подали в телеграмах.

— Нотарі-Русини. Пишуть нам з краю: В ч. 216. «Дѣла» якийсь «Подорожній» помістив ось яку замітку: «Переїжджаючи через Бориню можна видіти на мешканю нотаря таблицю з орлом цїсарским і підписом «С. к. Notariat». Зачудувало мене, що нема там і рускої писани, хотай се повит руский, сам нотар Данилович сян руского священника, певно свояк адвоката д ра Северина Даниловича і мешкає по середині межі руским парохом, о. Морозом, а руским послом радником Глиджуком...» — Ми очевидно зовсім не думаємо боронити боринського нотаря що-до провини в справі трохи меншої ваги, хоч, признаємо, зовсім для нас не байдужної. Але читаючи сю вістку, нам впадо на думку щось важайшого. Ми цікаві знати, якою мовою сей навітпований нотар урядув, бо звісно, що населене повіту боринського майже виключно руске. І не тільки раді би ми знати, якою мовою нотар в Борині урядув для Русинів, але нашому загальному варто би довідатись, котрі нотарі-Русини в Галичині урядують по руски, а іменно, котрі з них списують акти нотаріальні, протоколи легалізаційні, контракти та всякі грамоти, виготовляють клявузлі провіреня, вносять поданя, прозьби і т. м. для Русинів в мові рускій. Нехай-но тоті ріжні Подорожні, Проїзні і Перелетні-кореспонденти, котрих велика сила товче ся по руских редакціях (хоч се звичайно суть найбільші суєди заатакованого — але не мають відваги підписатись своїм назвиским), переїдуть ся, чи перелетять ся по тих місцевостях, в котрих урядують нотарі-Русини (а довідатись про се можна хочби з польських календарів) і призбирають новисні дати. Може покаже ся, що находять ся і такі, що дуже кричать в часі всяких виборів, скликають і організують комітети виборчі, кандидуєть на послів, вго лошують огненні промови, загравають словами до патріотизму інших, являють ся яко репрезентанти повітів на всяких довірочних зборах, висилають острі телеграми на збори і віча, — але в своїх канцеляриях зовсім не дають заступу рідній мові і урядують виключно — по польськи!.. Наколи сльідимо руских священників і кождо їх провину що-до рускої мови пятнуємо, то не щадім і мирської інтелігенції. Зачасти можна така від Львова та придивити ся висікам і урядованю нотаря-Русина при Театральній улиці, а певно найде ся тема до «новинки».

— З товариства ім. Котляревського у Львові. Засіданя Виділу відбуде ся ві вторник дня 29. с. м. о 7. годині вечером в льокалі «Рускої Бесіди».

— До відомости ВП. независимих руских виборців з Золочівщини. Решту присланих мені карт легітимацийних в числі 31 — висилаю до Єго Ексцеленції Президента міністрів Кербера з обширним 8-аркушовим пропамятним письмом. — Д. Тялячкєвим.

— Львівський митрополичий Ординарият припоручив всім деканатам скоро виготовити і вислати до державної ради петиції від руского духовенства в цілі поліпшеня материяльного биту, а іменно: 1) уділення 5 пятилїтних датків по 400 К; 2) виплати платні з гори; 3) їзди на залїзницях другою класою.

— З повітової ради в Жовкві. Цїсар затвердив вибір Йосифа Долошицького руского пароха в Добрусині, на заступника повітового маршалка в Жовкві.

— Іменованя. Президент міністрів др. Кербер іменовував рахункового ревідента Володислава Новицького, рахунковим радником в намісництві у Львові.

— Бурмістром Дрогобича вибрано д-ра Володислава Шайну, а вго заступником Якова Фаерштайна. Через два літа господарив в дрогобичкїм магістраті правительственний комісар.

— П. Александер Мишуґа — як доносить варшавскі часописи — виїздить на днях до Києва, де вго заангажовано на ряд виступів в опері.

— До відомости читальнєв «Просьвіти». Пригадуємо отсам Хв. Виділам читальнєв «Просьвіти», що на підставі ухвали Виділу кравового з дня 20. лютого 1898. р. 57097 читальнєв «Просьвіти» можуть старати ся о безпроцентові позички з фонду кравового на піднесенє своєї діяльности в напрямі торговельнім і економічнім взагалі. До вношеня в тій цілі поданя Виділу кравовий письмом з дня 31. сєрпня 1899. ч. 58173 означив постійні речинці, в котрих ті поданя у Виділі кравовім мають бути позагоржені, а то: 1. сїчня, 1. цвєтня і 1. жовтня кождого року. Кожда отже читальня, що о таку позичку намірає старати ся, нехай повисїті речинці собі затамать і бодай на місяць передтим внесе дотичне поданє до канцелярії Головного Виділу Товариства «Просьвіти» у Львові (Ринок ч. 10), щобі справу можна розслідити і Виділови кравовому з відповідно умотивованим вношенем переслати. З того виходить, що під теперішню пору поданя о безпроцентові позички з фонду кравового повинні бути надіслані найдалше до 1. грудня с. р. — Пригадуючи се Хв. Виділам, звертаємо увагу на великий хосен, який читальнєв «Просьвіти» з безпроцентових позичок можуть осугнути, а тим самим повинні в тій цілі поданя як найчисленнійше вносити. Вїнци додаємо, що на жиданє переслаємо безпроволочно друковану інструкцію, як поданє те має бути написанє. — З Канцелярії Товариства «Просьвіти» у Львові.

— Музикальне місто. Кружок музикальної інтелігенції в Снятині завязує «Снятинський Боян» і оголосив перші загальні збори на день 1. падолїста о 2. год. пополудни в салі-магістрату. Того дня в парохіяльній церкві відіранить ся Служба Божа на успішний розвиток товариства «Снятинський Боян» буде третим з черги співувчим кружком в Снятині, бо, о скілько знаємо, досі є там два міщачьскі хори, при Читальнєв «Просьвіти» і при «Міщаньскій Читальнєв» і досі они дуже гарно розвивають ся. Дірігентом першого хору є п. Шенарович, податковий офіціал, а дірігентом другого хору є п. Гоїв, старший церковний півєць. Витаючи третій кружок співаків в Снятині, жєлаємо єму як найгарнійшого розвою.

— Упертий алькогалік. До загального шпиталю у Львові зголосив ся жєбрак Грицько Вдович і домагав ся, аби єго там прийняли. Однак лікарі не могли пайти у него ніякої иншої ведуги, лише піяньство і відказали єму прийняти. Але Грицько упер ся і треба було поміочи поліції, аби вивести «недужого» зі шпиталю.

— 129 питань. Трибунал має поставити шві присяжним судиям 129 питань в справі Реґєра і товаришів.

— Звєрська дївчина. До звєрської повітової суду в Чорнім Дунайці ириведено 19-лїтню Александрю Жихівну з села Витова, котра удусила свого батька Якова Жиха за те, що він не дозволяв їй повінчати ся з усмотреним нею паробком.

— Електричні лампки кишєневої величини одержала берлинська карна поліція, аби ними могла послугувати ся при слідженю злочинців. Лампки мають форму льорнетки.

— Столярскій чєладник «однорічним охотником». Часописи доносять, що право однорічної військової служби одержав якийсь столярскій чєладник з Герндорфу в Саксонї за те, що визначав ся незвичайними здібностями в своїм фаху.

— Спїямали ся. Минулого місяця з церкви Санта Анна Сабіна в Римі злодії украли цїнний образ Матєри Божої. Полїція слїдила довго за злодіями, але на дармо. Вїнци підступним способом не лише відзискали образ, але і спїяmano злочинців, а стало ся се так: Полїція оголосила, що якийсь богатий Американєць хоче купи-

ти такий а такий образ, а хто має єго на продаж, нїя зголосить ся назначеного дня в готелї Н. в Римі. Злодії явили ся з образом і не лише єго стратили, але ще самі пішли під ключ до арешту.

— Гєтє в реставрації. Одного вечера Гєтє сидїв в реставрації і попивав вино з водою. При иньшїм столї сидїли явні безвусї молодики і насьмівали ся з Гєтєго, що він пє вино з водою. Тодї поєт відповів їм голосно так:

«Wasser allein macht stumm;
Das zeigen im Teiche die Fische;
Der Wein allein macht dumm;
Das zeigen die Herren am Tische.
Und weil ich keins von beiden will sein,
Drum trink ich Wasser gemischt mit Wein».

— Міжнародну виставу ордерів устроює сєй зими одно з добродїйних товариств в Петербурзі. Вистава обїмє всі держави Европи, Азїї і Амержкї.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Зєлїзниця Броди-Лєшнів. Міністерство зєлїзниць дозволило п. Адамови Шмїдові в Бродах в спїлї з п. Вільгельмом Фрїдрихом Шмїдом підняти вступні технічні роботи при будові вузько-шляхової зєлїзницї ві стації Броди до Лєшнева.

Телеґрами.

Відень, 25. жовтня. Барвіньський, Романчук і Василько конферували з др. Кербером і міністром Гартльом і згодили ся відложити нагле внесенє в справі надужать при галицьких виборах аж по першїм читаню бюджету. Міністри прирекли послам отворенє рускої гімназїї в Станиславові.

Будапешт, 26. жовтня. Прибув сюда вчера президент міністрів др. Кербер.

Париж, 26. жовтня. В біржєвих кругах розїйшла ся поголоска, що міністер фінансів укладає затиженє нової позички в височині 250 до 280 мільонів франків, опираючи ся на сподіванім винагородженю від Китаю.

Льондон, 26. жовтня. Standard доносить з Шангаю, що Юнглю надіслав лист до Лігунґчана, в яким пише, що цїсарєв-вдова жєлає собі горячо навязаня приязних зносин з Росїєю, щобі могла одержати опіку в Пекїні.

Льондон, 26. жовтня. Урядово доносять з Шангаю, що китайскій цїсар звернув ся з запитом до віцекоролів полудневих провінцій, яких средств можна би ужчтя успішно протїв Росїї і єї претенсїї до Манджураї, і чи в ливим случаю можна числїти на Англію і Япанию.

Шангаї, 26. жовтня. Нужда і голод змагають ся тут чимраз більше. Після віродестойних доносєнь в Кїянґєу 300 тисяч, а в Шанґвай 600 тисяч осіб примирає голодовою смертю.

Малій Фейлетон.

БОГДАН ЛЕПКИИ.

Дума патріота в буфеті.

Подай мені до рук
Вина хрустальну чашу
І не сьпівай як крук
Погану думку напу,
Лишень заграй мені від серця і від
[палца
Палкого, легкого і чарівного валца.

Не люблю я думок
Сумних, пудних, тужливих.
Не люблю і шумок
Раз тихих, раз крикливих,
А доки виджу я ту коломийку, доти
Здаєсь мені чомусь, що скачуть
[Готєнтотї.

Граї валца і до рук
Вина дай чашу спору
Нехай під валца звук
Забуду душу хору,

Музико! Грай, ах грай, на скрипці
[і клярнеті,
Нехай з думками я піду в танець
[в буфеті.

Колись, і я колись
Славився патріотом,
Часи перевелись
І я остався скотом —
От чарка навісна, плету як не при умі,
Совітник суду я, посол в державній думі.

Колись і я трудивсь
Для рідного народу,
Для него я хвалявся
Добути прав, свободу,
Для него я трудився руками і ногами
І втанцював що найгарніші дами.

А як прийшли живня,
Вакацій час горячий,
Для него радо я
Провадив живню бурлячу,

По селах, по містах, за плотом,
[за городом
І в днину і в ночі стикав ся я
з народом.

Чи мало сил пішло,
Чи мало крови, поту
Із мене потекло
За народну роботу!
І по що? І на що та праця і ті труди?
Таж Руси як нема, так може і не буде!

На щастє завчасу
Я кинув ту роботу.
Покинув навісню
Роахрістану голоту
І взяв ся до діла і поздавав іспити —
Погане те вино, а хоче ся чось пити.

Потім я оженився,
Взяв панну, небогату

І трохи задовживсь,
Щоб урядити хату,
І в руки впав жидів, на сукні і на моді,
Бо жіночка була шляхоцької породи.

І так воно ішло
Все дальше і все дальше.
Житє мені плило
Все красше, доскональше —
Аж нині ранга єсть, єсть гроші, єсть
[значіне,
Поважанє в людей і в властей...
А сумління?

Грай валця, грай і грай
Все дужше, голоснійше,
І чарку доливай
Частійше і повнійше,
Ах ті думки, думки, ті спомини погані,
Такі якісь важкі, мутні, неначе пивні!

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Небувала, сензаційна програма!

від 16. до 31. жовтня 1901.

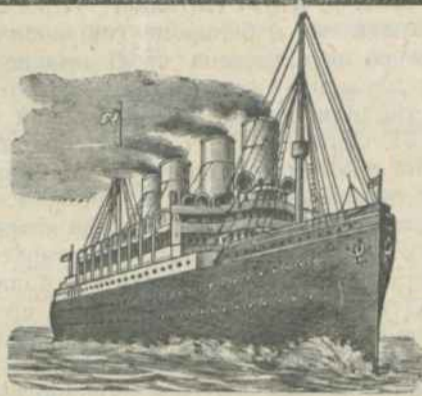
При співучасті військової музики 24. п. п.

1) Stack з Мільтону, найславнійші гімнасти-ки на потрійнім реку. 2) The 4 Berrlings, знаменитий акт воздушний. 3) Karley Trio, коміки grotesque і музикальні. 4) Rubens, транспарентний маляр. 5) Francois Rivoli, мимік в товаристві Емми Rivoli. 6) Режисаграф і оркестра 7) Les trois Berg, турецький акт фантастичний. 8) Александер Trebitsch, гуморист. 9) Lina Morganti, артистка в свистаню. 10) Jelli Trio, вокальний терцет і тансерки.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представлення. Що пятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Др. Александер Богдан КУЛАЧКОВСКИЙ,

субститут надр. адвоката д-ра Отмара Райзера і оборонець в карних справах у Відни, I, Tuchlauben ч. 4 або XIII/9 Sappérgasse ч. 9.

Ц. к. концесіоноване

Бюро подорожи і експедиційне

Софії Бєсядзкої
ОСЬВЕНЦІМ, ДВОРЕЦЬ
-продає

окружні білети залізничі,
корабельні карти I-шої і II-ої класи,
та межипокладові карти для виселенців
9-12.
до Америки.

— Просікти даром і оплатно. —

„ТОВАРИШ“ ілюстрований календар на 1902. рік.

„Календар в руці.“

Купуйте „Товариша“, багато ілюстрований календар на 1902. рік.

Товариш — се перша в тім роді книжка взагалі в нашім краю.

Товариш містить в собі 24 карт зьвіздистого неба (по дві на кождий місяць) і багато ілюстрацій, прим. з війни бурської, хінської, портрети визначнійших людей і т. ин.

Товариш подає раду, як вибрати собі зване і як радити собі в ріжних хвилях і потребах житя.

Товариш важний і потрібний для всіх, а приступний для кожного, хто лише уміє читати.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати „Календар в руці“ і знати, як робить ся календар.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати справді товариша, котрий стане єму в пригоді в неодній хвилі житя.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати книжку, котра придасть ся єму не лиш на один рік, але й на ціле житє.

Хто хоче пересьвідчити ся, що то все правда, що тут написано, нехай купить собі „Товариша“, а певно не пожалує. Ціна 1 кор. без пересилки почтової; з пересилкою о 10 сотиків більше. Замовляти у Сеня Горука у Львові, площа Домбровского ч. 1

Розклад поїздів залізничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Гусятина	1:55	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний				
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	2:08	6:43	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава			
7:45	з Янова	8:30	6:35	до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова			
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	2:55	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина			
8:00	на дв. головний	9:07	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.				
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:15	до Янова				
8:15	з Сокала, Рави рускої	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.				
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:42	до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова				
11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	2:40	10:20	до Чернівців, Іцкан			
11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята				
12:55	з Янова	1:25	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята				
1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	2:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.				
3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	3:05	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.				
4:40	з Самбора, Борислава, Стрия	3:15	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.				
2:20	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.	3:26	до Ряшова, Хирова, Любачова				
2:35	5:35	3:30					
	з Кракова						
	з Чернівців, Іцкан						
	з Сокала, Белзця і Любачова						
Ніч				Ніч			
8:40	7:36	12:45	6:10	до Станиславова			
2:31	8:50	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)				
	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 шоденно				
	з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова				
	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний				
	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	7:32	дворець Підзамче				
	з Чернівців, Букарешту,	7:25	до Сокала і Рави рускої				
	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)				
	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
	на дв. голов.	10:00	до Чернівців і Іцкан				
	з Підволочиск Копичинь на дв. Підзамче	11:00	до Кракова, Відня, Варшави				
	на дворець головний	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов. і				
		11:32	дв. Підз.				
		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора				
		4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.				

ЗАМІТКА: Пера нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білети Заді: Звичайні білети агенция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади Заді і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць держав. вих. (ул. Красіньких ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52) в урядових годинах (8-3 а в свята 9-12).